

fig for andet Fiskeri. Det er ikke blot Larmen, der forjager Fiskene, men der er ogsaa den Omstændighed, at det hele Pultsvaad-fiskeri gjør næsten ethvert andet Fiskeri umuligt. Pultsvaad-fiskeriet foregaar om Natten og Pultsvaad-fiskeren overfarer store Strækninger i kort Tid, og det er saaledes umuligt Andet, end at han under sit Fiskeri kommer i Kollision med andre Fiskerestaber og Fiskegarn og ofte bortfører dem eller i alt Fald bringer Noorden og Forstyrrelse i dem og saaledes forhindrer hele den øvrige Fiskeridrift der paa Stedet, hvor Pultsvaad-fiskeriet drives. Derfor har ogsaa dette Pultsvaad-fiskeri afstedkommet megen Riv og Strid blandt Befolkningen, som flere Steder endogsaa er udartet til Haandgribeligheder, og som har nødt Autoriteterne til at blande sig i Sagen, og det er netop en Omstændighed, som gjør, at det er meget utilraadeligt at lade det finde Anvendelse nær ved Kysterne, hvor Kystbefolkningen driver sit Fiskeri. Det kan ganske vist ikke benegtes, at dette Pultsvaad- og Allevaad-fiskestak er et lønnende Redskab, men det er dog et dyrt Redskab, der egentlig kun kommer Enkelte til Gode, og det kan ikke anvendes uden paa Beføstning af Fiskeriet i det Hele taget og ligeledes paa Beføstning af en stor Mængde andre Fiskeres Indtagt og hele Erhverv. Jeg anser det nu — og deri er jeg enig med Kommissionen — for at være i statsøkonomisk Henseende vigtigere, at en talrig, til Fiskeri som Erhverv henvist Befolkning kan leve tarvelig deraf, end at Enkelte ved en kostbare Driftsmaade faae et større Udbytte af Fiskeriet, naar dette kun kan ske paa den Maade, at den egentlige Fiskeribefolkning trænges tilbage fra sit naturlige Erhverv. Det kan vistnok medføre Tab for Enkelte, at en saadan Fiskemaade forbydes, det skal jeg ikke negte, men jeg tror ikke, at Tabet for den Enkelte paa nogen Maade kan sammenlignes med det Tab, der i modsat Fald tilføies de mange andre Fiskere, som have hver sit Redskab. Og hvad nu Tabet angaar her i dette specielle Tilfælde ved Forbudet mod Pultsvaad-fiskeri langs med Kysten, saa bliver der her ikke Spørgsmaal om noget saadant; thi dette Fiskeri er vel at mærke hidtil ikke bleven anvendt langs med Kysterne — om man end ikke kan vide, om det ikke en Gang kunde komme i Gang. Forsaavidt den ærede Ordfører har bemærket, at det er inkonsekvent at tillade saadant Fiskeri i Limfjorden, men derimod ikke tillade det langs med Kysten, kan jeg ikke dele denne hans Betragtning. Jeg maa tværtimod anse det for at være fuldstændig rigtigt, at Regjeringen har forbudt det langs med Kysten, og at Regjeringen er i god Konsekvens med sine tidligere Principer, ved at have gjort det. Det er nemlig en almindelig Regel, at en stor Del Havfisk, og det nogle af de vigtigste Sorter f. Ex. Loxf, Rødspætter og Sild, yngler ude paa Dybet, og at deres Ungel netop søger ind

mod Kysten, Revlerne, hvor der er mere grundt Vand, og Vandet er mere varmt i Sommermaanederne, og hvor der findes mere Føde for Unglen; og det er jo klart, at denne Ungel vil kunne blive udsat for Ødelæggelse ved Anvendelse af smaaastkede Garn langs med Kysterne. Hvad Limfjorden angaar, er der derimod en anden Omstændighed at lægge Mærke til, og det er den, at dette Pultsvaad- og Allevaad-fiskeri gjennem Nalhundreder har faaet et vist Hævd i denne Fjord, saa at det kan have sin Betænkneligheder nu at forbyde det; det har intet andet Sted faaet saa stor Udbredelse som i Limfjorden, skjøndt det paa ingen Maade har været til almindelig Tilfredshed, men tværtimod ofte har givet Anledning til, at Gemynterne ere komne i Bevægelse, og Lovgivningsmagten er bleven paakaldt, saa at man til visse Tider har forbudt dette Fiskeri som skadeligt eller i alt Fald indskrænket det, medens man til andre Tider igjen har ophevet dette Forbud. Der er dernæst ogsaa i Limfjorden enkelte Steder, nemlig de laase Vande, hvor Pultsvaad-fiskeri ikke maa finde Sted. Jeg skal endelig tillabe mig at gjøre en lille oplysende Bemærkning om Pultsvaad-fiskeriet med Hensyn til dets Brug i andre Lande. I den Henseende kan jeg meddele, at det hverken er kjendt i England, Skotland, Holland, Frankrig, Norge eller Sverrig; den almindelige Fiskemaade efter Mal er der med Krage og Ruser. Hvorvidt det er benyttet ved de preussiske Kyster, derom har jeg ikke nogen bestemt Mening, men jeg betvivler det, og i alt Fald er det ikke anvendt i Slesvig og Holsten. Det er en anden Sag, at der der benyttes disse saakaldte „Zesen“; det er ikke det Samme som det i § 6 omtalte Pultsvaad-fiskeri. — Efter hvad jeg har tilladt mig at anføre, maa jeg anse det for fuldstændig rigtigt, at Regjeringen har forbudt Brugen af de omtalte Redskaber langs Kysterne, og jeg vilde anse det som et Brud paa de rigtige Principer, dersom dette Fiskeri var blevet tilladt paa disse Steder, hvor det kan gjøre betydelig Skade paa det egentlige Havfiskeri, dels ved at ødelægge en stor Del af Unglen, dels ved at virke forstyrrende paa Kystbefolkningens øvrige Fiskeri, medens paa den anden Side Forbudet ikke gjør noget Indgreb i Andres Næring, idet denne Fiskemaade hidtil ikke er bleven anvendt paa disse Steder. — Mod Vædringsforslaget til § 7 under Nr. 4 har jeg Intet at indvende, da det er en Bestemmelse, der gaar i fredende Retning. — Med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 5 til § 10 har jeg været i nogen Tvivl om den Forandring i Fredningsreglerne for Summer, der derved foreslaas; den er jo væsentlig foranlediget ved de indtrængende Annodninger, der ere bleve sendte til os fra Bestyrelsen, hvor dette Summerfiskeri drives, og hvor de have oplyst for os, at et Forbud mod Summerfiskeriet i den Tid, der var bestemt i Loven, vilde være ensbetydende med, at Fiskeriet ikke kunde finde